

Piotr Dąbrowski

Dyrektor Teatru Dramatycznego im. Aleksandra Węgiełki w Białymstoku, reżyser teatralny i filmowy, aktor.

Urodził się 4 grudnia 1957 roku w Wałbrzychu, a wychował w znajdującym się nieopodal Książu. Pochodzi z rodziny o poetyckich tradycjach. Wywodzą się z niej m.in.: Maryla Wolska – znana poetka okresu międzywojennego, Beata Obertyńska – autorka książki *W domu niewoli*, czy też Maria Pawlikowska-Jasnorzewska. Dąbrowski świetnie jeździ konno; jego rodzina ze strony ojca od wielu pokoleń zajmuje się hodowlą koni. Do 18 roku życia jeździł sportowo (udział we Wszechstronnych Konkursach Konia Wyścigowego), później, po maturze, w filmie polskim. Przez cztery lata uczył kaskaderów oraz dublował aktorów – m.in.: w *Potopie*, *Staroście Wolskim*, *Przyłubicach i kapturach*, *Czarnych chmurach*. Założył grupę kaskaderską *Dżyggit*, a także kabaret młodzieżowy *Śląski koń*. W latach 1979-1985 grał w Teatrze Dramatycznym w Wałbrzychu, gdzie zadebiutował 26 stycznia 1980 roku. W międzyczasie zdawał do Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej im. Ludwika Solskiego w Krakowie, która przyjęła go w latach 80-tych – gdy już, jak wspomina, „wojsko trzymało go za kołnierz”. Ukończył ją w 1984 roku w klasie Jerzego Treli, z tytułem magistra Sztuki.

W szkole teatralnej poznał Andrzeja Dziuka i przyjaciół, z którymi zbudował, również w sensie dosłownym, Teatr im. St. I. Witkiewicza w Zakopanem. Jako premierę inaugurującą istnienie teatru, dokładnie w 100 lat od daty urodzin Witkacego wystawili: *Witkacy – Autoparodia. Niesmaczny góralsko-ceperski skecz. Zakopiańczykom prawdziwym(!) poświęcone*”. Dąbrowski spędził w Zakopanem 17 lat. Wtedy też praktycznie porzucił film na rzecz teatru.

W 2001 roku reżyserował *Płaszcz* wg M. Gogola w Białostockim Teatrze Lalek. Usłyszał wówczas o konkursie na stanowisko dyrektora Teatru Dramatycznego w Białymstoku, a rok później je objął. W 2008 roku Ministerstwo Kultury przedłużyło jego kadencję, uznając, że bardzo dobrze wywiązuje się z obowiązków kierowania placówką.

Piotr Dąbrowski jest laureatem wielu nagród, w tym *Nagrody Młodych im. St. Wyspiańskiego*, *Nagrody im. Leona Schillera* przyznawanej przez Związek Artystów Scen Polskich, nagrody *Złotego Thota* dla najlepszej inscenizacji na Międzynarodowym

ocen i wyróżnień, nagrody Złotego Młota dla najlepszej inscenizacji na międzynarodowym Festiwalu w Kairze czy też III Nagrody za najlepszą inscenizację Dzieł Dramatycznych Shakespeare'a w roku 1998. Otrzymał także honorowe odznaczenie państwowe *Zasłużony Dla Kultury Polskiej*.

Ma żonę Julię Dąbrowską oraz dwie córki. Magdalena (Dusia) w 2008 roku kończy Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie. Alicja zaś jest absolwentką Akademii Teatralnej w Warszawie. Zobaczyć ją można m.in. w: *Odwróconych*, *Świadku koronnym*, *Katyniu*, a także w *Na dobre i na złe*, gdzie gra serialową Adę.

Dąbrowski interesuje się ponadto historią współczesną, kulinariami, wędkarstwem. Jest trenerem jazdy konnej.

Reżyserie w Teatrze Dramatycznym im. Al. Węgierki w Białymstoku:

- *Trumna nie lubi stać pusta* – A. Dziurawiec
- *Szalone nożyczki* – P. Portner
- *Paragraf 22 /Epizod/* - J. Heller
- *Sztuka* – J. Reza
- *Mistrz i Małgorzata* – M. Bułhakow
- *Sędziowie* – St. Wyspiański
- *Samotny wieczór, czyli herbatka przy ognisku* – wg J. Przybory i J. Wasowskiego,
- *Wariacje enigmatyczne* – E. Schmitt
- *Wszystko dla miłości albo Dwaj Panowie z Werony* – W. Shakespeare

Wybrane realizacje aktorskie:

- *Autoparodia* Witkacego – rola Schyza
- *Życie jest snem* Calderona – rola Clarina
- *Historia Gombrowicza* – rola ojca
- *Gracz* Dostojewskiego – rola Aleksego Iwanowicza
- *Kain* Byrona – rola Lucyfera
- *Mistrz i Małgorzata* Bułhakowa – role Kajfasza i Bosego
- *Sędziowie* Wyspiańskiego – rola Samulea

Realizacje reżyserskie filmowe:

- w 1991 – *Spotkanie* wg Zoszczenki
- w 1996 – *Zamęt* wg scenariusza własnego

Udział w filmach i spektaklach TV (wybrane):

- 1978 – *80 huzarów* – spektakl TV
- 1982 – *Stara baśń*
- 1990 – *Kabaret Volterrie*
- 1996 – *Zamęt*
- 2000 – *Wiedźmin*
- 2000 – *Filozofia po góralsku* Tisznera
- 2003 – *Na dobre i na złe*

